



Sygn. akt V KK 127/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzcyk (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **D. W.**

skazanego z 207 § 1 kk i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 4 lipca 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 13 grudnia 2012 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L.

z dnia 27 września 2012 r.,

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej utrzymania w
mocy orzeczenia o środku karnym i sprawę w tym zakresie
przekazuje Sądowi Okręgowemu w L. do ponownego
rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L., wyrokiem z dnia 27 września 2012 r., uznał D. W. za winnego popełnienia przestępstw: 1) z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności; 2) z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; jako karę łączną wymierzył rok pozbawienia wolności; na podstawie art. 41a k.k. orzekł wobec oskarżonego nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym; nadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania.

Wyrok ten został zaskarżony przez oskarżonego, który w osobistej apelacji wnosił o warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji oskarżonego Sąd Okręgowy w L., wyrokiem z dnia 13 grudnia 2012 r., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. oraz 73 § 1 k.k. i art. 72 § 1 pkt 5 k.k., zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązał go do powstrzymania się od nadużywania alkoholu; w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od powyższego wyroku kasację wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok, na korzyść oskarżonego w części dotyczącej utrzymania w mocy orzeczenia sądu I instancji o środku karnym, zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., polegające na zaniechaniu przeprowadzenia prawidłowej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy wyroku sądu I instancji w zakresie orzeczenia o środku karnym pomimo, iż był on oczywiście niesprawiedliwy, albowiem rażąco naruszał art. 43 § 1 k.k., na skutek zaniechania określenia czasu obowiązywania orzeczonego wobec D. W. środka karnego w postaci nakazu opuszczania lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, podczas gdy przepis ten przewiduje możliwość jego orzeczenia na okres od roku do lat 10. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L. w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Środek karny nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym (art. 39 pkt 2 e k.k.), zgodnie z treścią art. 43 § 1 k.k., orzeka się w latach, od roku do lat 10. Oczywiste jest zatem, że sąd orzekający jest zobowiązany do umieszczenia w wyroku precyzyjnego rozstrzygnięcia co do kary i środków karnych, w tym wskazanie czasu ich obowiązywania (art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k.). Wbrew tym wymogom Sąd Rejonowy w L. nie wskazał na jaki okres orzekł środek karny. Tego uchybienia nie dostrzegł sąd odwoławczy i to w sytuacji gdy osobista apelacja oskarżonego dotyczyła kary pozbawienia wolności. Zgodnie z treścią art. 447 § 2 k.p.k. apelację co do kary uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych.

Utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia w zakresie środka karnego nie znajdzie oparcia w obowiązujących przepisach Kodeksu karnego. Oczywiste jest, że doszło do rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa, zarówno procesowego jak i materialnego, co czyni zasadnym wniosek kasacji o uchylenie wyroku sądu odwoławczego w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II wyroku i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.